

Audiencia Provincial

AP de Barcelona (Sección 17ª) Sentencia num. 178/2009 de 23 marzo

Seguro.

Jurisdicción: Civil

Recurso de Apelación 526/2008

Ponente: Ilma. Sra. María Dolors Montolió Serra

AUDIÈNCIA PROVINCIAL DE BARCELONA

SECCIÓ DISSET

Rotlle 526/08

Judici ordinari 1087/07

Jutjat de 1a. Instància núm. 23 de Barcelona

SENTÈNCIA 178/2009

Magistrats/da:

Il·lm. Sr. JOSÉ ANTONIO BALLESTER LLOPIS

Il·lma. Sra. MARIA DOLORS MONTOLIO SERRA

Il·lm. Sr. ENRIC ALAVEDRA FARRANDO

Barcelona, a 23 de març de 2009

La Secció Dissetena de l'Audiència Provincial de Barcelona HA VIST en apel·lació les actuacions número 1087/07, seguides pels tràmits del judici

ordinari en el Jutjat de 1a Instància núm. 23 de Barcelona a instàncies de la Sra. contra Bansabadell Vida, SA de Seguros y Reaseguros,

que estan pendents de ser resoltes en virtut del recurs d'apel·lació interposat per la demandada contra la sentència dictada el dia 6 de març del 2008 pel Jutjat de

1a. Instància.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- La part dispositiva de la sentència objecte d'apel·lació és la següent: "FALLO: Estimando íntegramente la demanda interpuesta por Dña. contra Bansabadell Vida S.A., condeno a la demandada a abonar la cantidad de 105.050,61 euros consignada el 28/11/2007, intereses del art. 20 LCS desde el 10 de agosto de 2004 y costas del procedimiento"

SEGON.- La demandada apel·là contra la sentència dictada pel Jutjat de 1a Instància núm. 23 de Barcelona en base als arguments que consten en el seu escrit, del qual es va donar trasllat a la contrapart que s'hi va oposar. Prèvia la tramitació corresponent i trameses les actuacions a l'Audiència Provincial, es va assenyalar per a deliberació del Tribunal el dia 12 de març d'enguany.

La ponent d'aquesta resolució ha estat la magistrada Il·lma. Sra. MARIA DOLORS MONTOLIO SERRA.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER

Bansabadell Vida SA de Seguros y Reaseguros, a qui la Sra. reclamava la quantitat de 105,050,61€ més interessos en haver-se produït una de les eventualitats previstes a les pòlisses d'assegurances de vida i malaltia, recorre contra la sentència que la condemna a pagar no només la prestació, a la qual es va conformar, sinó també als interessos de l' article 20 de la Llei de contracte d'assegurança (LCA) i les costes del procediment. Demana que es deixi sense efecte la condemna al pagament de interessos i les costes de la primera instància que han de ser imposades a la demandant.

En contra del que es raona a la sentència, al·lega que l'única controvèrsia que es va plantejar amb l'assegurada era el caràcter reversible o irreversible de la seva situació física i per aquest motiu van acordar una espera per procedir al pagament de la indemnització fins el febrer del 2006 que era la data que havia fixat l'INSS per efectuar la revisió. Amb posterioritat, mai va presentar-li documentació que acredités el resultat de la revisió prevista per tant no es podia tenir per consolidada aquesta situació física raó per la qual no s'havia de fer efectiva la prestació. En conseqüència, no es pot apreciar la mora que justifica els interessos de l' article 20 LCA

SEGON.- En l'article primer de les condicions especials de l'assegurança de vida pactades amb la Sra. es defineix la invalidesa absoluta i permanent, evidentment als

efectes de la pòlissa subscrita, com "la situación física irreversible provocada por accidente o enfermedad originados independientemente de la voluntad del asegurador determinante de la total ineptitud de éste para el mantenimiento permanente de cualquier relación laboral o actividad profesional".

El 10 d'agost del 2004, i per resolució de l'INSS, es va declarar a la Sra. en situació de incapacitat permanent en grau d'absoluta. Comunicada la situació a l'entitat asseguradora, aquesta va denegar la prestació perquè, si bé acceptava la situació de incapacitat permanent en grau d'absoluta que li havia reconegut aquell organisme, qüestionava que es tractés d'una situació irreversible com s'exigia a la pòlissa. La decisió de la companyia no es fonamentava en l'opinió d'un perit mèdic al que haguessin acudit (article 5 de les condicions especials de la pòlissa) si tenien dubtes de què la situació de l'asseguradora tingués encaix en la invalidesa que era objecte de l'assegurança, sinó tan sols pel fet que en la resolució de l'INSS es feia constar que es procediria "a la revisió d'ofici per milloria de la incapacitat permanent a partir del 2/2006, data a partir de la qual es podria instar la revisió per agreujament". Aquesta previsió inclosa en aquella resolució no podia justificar, sense cap altra dada mèdica on poder fonamentar-ho, l'impagament de la prestació perquè es tracta d'una obligació legal que la Llei reguladora de la Seguretat Social estableix en l'article 143 per tots els casos i sempre que l'incapacitat no hagués complert l'edat mínima establerta en l'article 161 de la mateixa llei per poder accedir al dret a la pensió de jubilació. I si és així és perquè l'article 136 d'aquella llei preveu no és obstacle per poder qualificar una situació de incapacitat permanent, la possibilitat de recuperació de la capacitat laboral de l'invàlid si aquesta possibilitat s'estima mèdicament com a certa o a llarg termini.

Entendre que aquella sola menció en la resolució de l'INSS (no n'hi havia cap altra circumstància i no n'ha hagut cap altra després) podia justificar el no pagament de la prestació, suposaria que l'asseguradora sempre s'hi podria emparar, fos quina fos la situació de l'incapacitat, perquè per disposició legal, l'estat de l'invalidant professional sempre pot ser revisat si la possibilitat de recuperació mèdicament apareix encara que sigui a llarg termini i consegüentment la resolució que reconeix el dret a la prestació de incapacitat haurà d'assenyalar el termini a partir del qual es podrà instar aquella revisió.

Altrament com bé raona el Jutjat, si Bansabadell entén que l'any 2004, per aquella raó (no constància de la irreversibilitat de la situació física) estava justificada la seva decisió de no abonar la prestació, i tampoc ho devia ser quan el desembre del 2006 se li reclamà extrajudicialment (f. 46-50) i no la va atendre, no es comprèn perquè, quan s'ha interposat la demanda (octubre del 2007), aquella justificació ja havia

desaparegut quan no s'ha instat la revisió ni l'ha efectuat d'ofici l'Administració ni consta que l'asseguradora es fonamenta en cap informe mèdic (article 5 de les condicions especials) que dictamini que aquella situació, per raons mèdiques, havia esdevingut mèdicament irreversible. En definitiva no es poden apreciar circumstàncies que poguessin vàlidament justificar l'impagament de la prestació i per tant , la sentència que condemna l'asseguradora al pagament dels interessos de l' article 20 de la llei de contracte d'assegurança i de les costes , haurà de ser confirmada.

TERCER.- La desestimació del recurs comporta que sigui l'apel·lant qui es faci càrrec de les costes que deriven de l'apel·lació (articles 394.1 i 398.1 de la Llei d'enjudiciament civil)

DECIEM

Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Bansabadell Vida SA de Seguros y Reaseguros contra la sentència dictada pel Jutjat de 1a. Instància núm. 23 de Barcelona en data 6 de març del 2008 en el procediment del qual deriven aquestes actuacions, CONFIRMAR aquesta resolució amb imposició a l'apel·lant de les costes que deriven de l'apel·lació.

Un cop notificada i ferma aquesta sentència, s'han de tornar les actuacions originals al Jutjat de procedència amb testimoniatge d'aquesta resolució per al seu compliment i deixant-ne una certificació en el present expedient.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ- En el dia d'avui, i un cop signada pels Magistrats que l'han dictat, es dóna a l'anterior sentència, la publicitat que ordenen la Constitució i les Lleis. En dono fe.